

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 1 Pv 58/18/5506-10
EEČ: 2-40-80-2018

Martin 24.04.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
prečin: vydieranie podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX 564/10 XXXXX, XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- prečin: vydieranie podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v mesiaci XXXXX svoju družku Veroniku XXXXX, nar. XXXXX zbil, vulgárne jej nadával, potom v mesiacoch február, august, október 2017 už v byte XXXXX jej opakovane rozbil mobilný telefón, chytil pod krk a bil do ramien a chrbta, poškodil dvere v byte, sotil ju do okna, kde si porezala prst, v mesiaci december 2017 už v XXXXX rozbil ďalší jej mobilný telefón, vyhádzal veci zo skríň, tiež rozbil dvere na izbe a poškodil detskú postieľku, chytil ju a ťahal za vlasy, XXXXX keď maloletý XXXXX, zhodil ho a odišiel do krčmy, následne v ten istý deň vo večerných hodinách v byte vo XXXXX, po tom ako prišiel z krčmy, družke zlomil mobilný telefón, búchal ju do chrbta a do rúk, potom ju chytil za vlasy, stiahol na zem, pričom na ňu kričal

a vulgárne jej nadával a naposledy dXXXXX v byte XXXXX zničil telefón a vo večerných hodinách, kým odišiel do práce, hovoril, aby na neho nedala trestné oznámenie, že na deti platiť nebude a sa ich vzdá, poškodená nikdy nevyhľadala lekárske ošetrovanie

Okresnému úradu v Martine, odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky prípravného konania ukazujú, že nejde o zločiny, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov

Odôvodnenie:

V uvedenej trestnej veci podala trestné oznámenie stará matka poškodenej XXXXX, XXXXX ktorá uvádzala skutočnosti tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti uznesenia o vznesení obvinenia. Na trestné oznámenie bola vypočutá XXXXX XXXXX, nar. 20.08. 1998, ktorá skutočnosti potvrdila.

Podozrivý XXXXX, XXXXX v zápisnici o výsluchu zadržaného podozrivého uviedol, že s XXXXX mali dobrý vzťah, pokiaľ sa do nich nezačala starať jej stará mama a mama. XXXXX začala do neho vyrývať. Chodil do roboty, aj cez víkendy na nadčasy. XXXXX mu vykrikovala, že sa chodí kurviť. Začali sa medzi sebou hádať. Presťahovali sa do XXXXX. Hádky sa vystupňovali, tak dal Veronike facku. XXXXX večer, jej dal 2 facky a chmatol ju aj za ruku. Ona mu povedala, že na neho vytiahne nôž a že ho zabije. Ako sa hádali, niekedy ju aj odstrčil. Vtedy rozbil aj 2 alebo 3 telefóny. Bolo to kvôli tomu, že ona volala s mamou a starou mamou a mu nadávala, že aký je. Keď sa hádajú, deti plačú. Päšťou ju nikdy neudrel. XXXXX sa pohádali a XXXXX do neho strčila, narazil do dverí a tie rukou rozbil. Tiež rozbil rukami detskú postieľku. Dňa XXXXX sa s XXXXX pohádali, nehodil telefón o zem, zlomil ho na polovicu rukami. Odstrčil ju od seba, pričom Veronika bola pri zárubni a buchla si o zárubňu lakeť.

Už ako obvinený XXXXX ku skutkom uviedol, že v rámci hádky XXXXX povedal, že je prijebaná, ale to bolo asi 3 krát keď sa hádali. Svojho syna nefackal a nebil tak, že by mal modriny. Stalo sa párkrát, že mu dal na zadok cez plienku, keď niečo neposlúchal, ale určite nie takou silou, že by mal z toho modriny. Synovi, alebo ich deťom neodopieral stravu. To sa nestalo nikdy. Vždy sa krmili najskôr deti a potom sa riešilo ostatné. Tiež sa nikdy nestalo, že by svoje deti hádzal o zem keď neposlúchali. XXXXX nepovedal, že ju zabije, ak na neho podá trestné oznámenie. Veroniku nikdy nechytal za vlasy, ani za krk, ani ju nikdy nebil päšťami. Maximálne jej dal facku, keď sa pohádali. XXXXX ani nikdy nebola ošetrovaná u lekára po nejakej ich hádke. Ďalej využil svojho práva podľa § 34 Trestného poriadku a ďalej nevypovedal.

Svedok , poškodená Veronika XXXXX, nar. XXXXX v zápisnici o výsluchu svedka-poškodenej uviedla, že s obvineným XXXXX je v príbuzenskom pomere, nakoľko je to jej druh a otec ich troch detí, a na základe uvedeného využíva svoje právo a k veci sa vyjadrovať nebude. Jeho ujmu by pociťovala ako svoju vlastnú.

Svedok XXXXX uviedla, že je starou mamou Veroniky XXXXX, ktorá žije v spoločnej domácnosti s XXXXX v byte vo XXXXX Problémy medzi vnučkou a jej druhom XXXXX nastali, keď sa nasťahovali do Vrútok, asi v roku 2016. Komunikovala so svojou vnučkou XXXXX a to tak, že si volávali cez telefón, ale sa tiež aj stretávali. XXXXX jej hovorievala, že ju XXXXX bije, presne akým spôsobom však nevedela uviesť. Počas toho ako bývajú vo XXXXX, tak jej asi desaťkrát

hovorila o tom, ako ju XXXXX bije. Čo sa týka detí, tak myslí, že tie nebil. Má vedomosť o tom, že Veronika, keď bola tehotná a čakali najmladšieho Jakubka, tak XXXXX ju dňa XXXXX vyhodil z bytu. XXXXX jej povedala, že ju vyhodil kvôli nejakej frajerke a vyhodil ju aj s deťmi. Vtedy prišla ku nej domov do XXXXX pár dní u nej. Dňa XXXXX išla do centra sociálnych služieb, XXXXX aj s deťmi. Ešte v ten istý deň išla XXXXX aj do pôrodnice v XXXXX, lebo išla rodiť. XXXXXa aj v ten deň XXXXX narodil. Dňa XXXXX sa vrátila XXXXX aj s Jakubom z pôrodnice do centra XXXXX. Tam bola XXXXX XXXXX a potom sa vrátila do spoločnej domácnosti ku XXXXX aj s deťmi. Vtedy, keď bývala u nej, tak jej rozprávala, čo sa stalo. Vravela jej, že ju bil, ale tiež si ho aj zastávala, pretože vravela, že ho ľúbi a je to otec ich detí. Naspäť sa k nemu vrátila preto, lebo ju presvedčil, že už bude dobrý. Dňa XXXXX vo večerných hodinách jej opäť XXXXX zavolala, že ju XXXXX opäť bije. Do telefónu plakala. Ona vždy, keď jej volala, že ju XXXXX bije, tak vždy pritom aj plakala. Veronike napísala SMS správu, nakoľko sa jej nedalo dovolať, že pôjde na políciu a podá na XXXXX trestné oznámenie. Ako často sa XXXXX s XXXXX hádal uviesť nevedela. Uviedla, že to mohlo byť asi 10 krát počas toho, ako spolu bývajú vo XXXXX. Dôvody prečo sa XXXXX s XXXXX hádali boli tie, že XXXXX nepomáhal v domácnosti, i kvôli peniazom, že XXXXX málo prispieva na domácnosť. Nemá vedomosť, že by XXXXX bil deti, ak tak možno výchovne na zadok cez plienku. Ona svedkom nejakej hádky medzi XXXXX nikdy nebola.

Svedok XXXXX, uviedla, že od mesiaca august alebo september 2017 býva XXXXX počula v byte XXXXX krik, kedy bolo počuť ako sa medzi sebou hádajú. V stredu 17.01.2018 asi o 22.00 hod. sa medzi sebou tiež hádali. Bol počuť riadny hluk a kričala hlavne žena. Začula, ako tá žena povedala niečo v takom zmysle, že on jej s ničím nepomôže. Keďže bol hluk a bolo veľa hodín, išla im zabúchať na dvere. Nikto jej neotvoril, iba spoza dverí jej pani XXXXX zakričala, aby zavolala políciu, lebo jej druh zamkol dvere a nechce jej dať kľúč. Ona následne zavolala na políciu a policajti prišli asi za päť minút. Ona ich počkala vo vchode a oni to potom riešili. Ona za to obdobie, čo tam býva viac o týchto susedoch nepočula, vie iba o tomto jednom incidente.

Dňa XXXXX bola ku skutku dopočutá Veronika XXXXX, ktorá uviedla, že podávala trestné oznámenie na partnera a otca jej detí XXXXX. Uviedla, že je pravda, že mali medzi sebou rozpory, hádky, ktoré sem tam skončili aj tým, že jej dal partner facku, ale to bolo preto, že do neho rýpala a jednoducho to nevydržal. Mali zlé obdobie a asi to nezvládli. Majú tri malé deti, z toho jedno je novorodeniatko, treba zabezpečiť starostlivosť o deti, čo niekedy je psychicky aj fyzicky náročné, čo vyústilo do hádok, taktiež aj po finančnej stránke to je náročné. Partner mal exekúcie a peniaze je treba stále na niečo. Je možné, že hľadal únik od týchto starostí a povinností, našiel si nejaké priateľky a teda to obdobie, keď podávala trestné oznámenie bolo náročné a jednoducho sa dosť hádali, kričali po sebe. Teraz sú od seba, ona býva u staršej, zistili, že sa dajú veci riešiť aj inak, chcú sa k sebe vrátiť a žiť ako rodina. XXXXX sa dosť zmenil, snaží sa správať normálne, teda aj ona si uvedomila pár vecí. Vtedy, keď jej povedal, že ak podá trestné oznámenie, že ju zabije, tak si je úplne istá, že toto nemyslel vážne, vtedy si to myslela, ale už vie, že to bolo z jeho strany povedané v zúfalstve, že už nevedel, ako jej má dať najavo, že to nezvláda a nechcel, aby ho ešte viac potopila, lebo celá finančná starostlivosť o rodinu je na XXXXX hlave. Jednoducho nechcel, aby to riešila cez políciu, lebo to nie je pre políciu, ale oni dvaja sa musia zmeniť, uvedomiť si, čo je pre nich dôležité. Celá táto situácia ju mrzí. XXXXX by jej neublížil, vie že to povedal len tak a nemyslel to vážne, nikdy by jej neublížil a nie to ešte zabil. Trestné oznámenie

podávala, nevyhodnotila aké to môže mať všetko následky, že XXXXX to nezvládol a vyslovil vetu, že ak podá trestné oznámenie, že ju zabije. To povedal v hneve, zúrivosti, zúfalstve a vie že to nemyslel vážne. Má ich rád, ju aj deti a chce s nimi žiť, chce začať odznova. Momentálne je zamestnaný, peniaze na deti posiela, jeho matka jej tlmočila, že keď sa toto všetko skončí, tak sa chce ku nim vrátiť, teda že si nájdu byt v Žiline, nakoľko do XXXXX partner nechce ísť, má v XXXXX Vie, že nastanú problémy, ale chce sa naučiť spoločne riešiť problémy inakšie ako hádkami, krikmi. Toto je určitým spôsobom ponaučenie pre oboch. Mrzí ju, že podávala trestné oznámenie, znalec vyhodnotil, že nevykazuje známky týrania a uvádza, že partner sa jej nevyhrážal zabitím, povedal to, ale určite to nemyslel vážne, celé to vyhodnotila nesprávne, príliš emotívne.

Taktiež bola doložená XXXXX, ktorá dňa XXXXX uviedla, že podávala trestné oznámenie vo veci vnučky Veroniky XXXXX, kde sa jej nepáči jej život s partnerom, otcom jej troch detí XXXXX, ktorý by sa mohol ku nej správať lepšie. Hádajú sa, kričia po sebe, aj ju napadol v minulosti, našiel si frajerky, odišiel od rodiny a vnučka musela bývať v centre sociálnych služieb XXXXX, kde na toto sa už nemohla pozerať. Teraz jej vnučka povedala, že to je z časti aj jej chyba, chcú sa k sebe vrátiť, vraj sa XXXXX zmenil. Nechce sa im starať do života, ale nepáčilo sa jej to, bola zúfalá a obrátila sa na políciu. Najdôležitejšie, aby sa dali dokopy a tvorili rodinu, majú tri malé deti, ktoré treba vychovávať. Dúfa, že sa XXXXX umúdril a začne sa starať o svoju rodinu zodpovedne. Vnučka s deťmi u nej býva v 4 izbovom byte, pomáha jej s deťmi. XXXXX vnučke posiela peniaze na deti. Chcú začať spolu bývať, hľadajú byt do podnájmu. Tie veci, ktoré uvádzala v trestnom oznámení, boli uvedené podľa jej mienky, tak to cítila, možno pár vecí nie je úplne tak, nakoľko jej vnučka povedala, ako veci naozaj boli, ale navonok to vyzeralo tak, že vnučku XXXXX neustále bije, tyranizuje a rôzne iné. Toto všetko, teda všetky hádky bolo hlavne kvôli frajerkám, XXXXX je mladý chalan, obidvaja sú mladí, XXXXX je veľký fešák a teda v tomto mladom veku nevie odolať ešte pokušeniam, tiež má malé deti, čo taktiež nepridáva na psychike.

Do konania bol pribratý aj znalec XXXXX, klinická psychológia dospelých, súdny znalec v odbore psychológia, ktorý vypracoval znalecký posudok vo veci oznamovateľky XXXXX XXXXX, kde v jeho závere uvádza, že pamäťové schopnosti sú u nej vo vyššom stupni priemeru. Obsah myslenia bez vážnych kvalitatívnych príznakov. Osobnosť simplexnejšie štruktúrovaná, temperamentovo melancholicky ladená. Kvalita vnímania vyšetrovanej je znížená, parciálne nereálne očakávania vo vzťahu k ostatným ľuďom, hypoplatická kontrola reality, narušený vzťah k okoliu. Afektivita je labilná. Aj počas výsluchu sa snažila kontaktovať XXXXX, chcela s ním osamote hovoriť. Na vyšetrení opísala, že mali vzájomné potýčky, kde ho aj ona provokovala, začína ju celá situácia štváť, obviňuje rodinu, že sa starala kde nemala, XXXXX jej chýba, obviňuje sa za to, čo mu spravila, chce aby bol už doma. Taktiež znalec uvádza, že psychologické vyšetrenie nepreukázalo znaky psychotraumatizácie, ani v prežívaní ani v správaní svedkyne. Svedkyňa opísala, že počas detstva zažila agresívne správanie jej otca na matku, ako aj na ňu a z tohto pohľadu s najväčšou pravdepodobnosťou bola vtedy svedkyňa psychotraumatizovaná, tohto času sa psychotraumatizácia nepreukázala. Vyšetrením nebola zistená príčinná súvislosť psychickej traumatizácie s konaním jej partnera XXXXX. Vzťah XXXXX XXXXX a XXXXX sa dá charakterizovať ako situačné párové násilie, s krátkou históriou násillia so vzorcom nová šanca, keď partnerka nechce odísť od partnera, len to trestné podanie malo mať skôr výchovný charakter, aby nedochádzalo ku vzájomným konfliktom.

Vzájomné konflikty u svedkyne nevyvolali následnú psychotraumatizáciu. Svedkyňa plánuje s XXXXX ďalej žiť a až v časovom horizonte sa ukáže, či ich vzájomné spolužitie dospeje k intímnemu terorizmu, teda psychickému a fyzickému týraniu zo strany partnera a u svedkyne, kde by mohlo následne vyvolať syndróm týranej ženy tohto času psychologickým vyšetrením nepreukázané.

Vyšetrovateľ do spisu zabezpečil

Vyšetrovateľ ďalej do spisu zabezpečil výpis z registra priestupkov a odpis z registra trestov, podľa ktorých XXXXX nemá záznam v registri trestov, v registri priestupkov má záznam na úseku majetku, drobná krádež v HM Tesco z roku 2015 a záznam z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v roku 2013.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa dopustí ten, kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, údermi, spôsobením rán a popálením rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie, alebo obmedzuje jej bezpečnosť.

Týraním sa rozumie zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusí ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie. Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Na naplnenie znakov tohto trestného činu treba, aby v dôsledku páchatel'ovho týrania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie a to ktorýmkoľvek konaním uvedeným v ustanovení § 208 ods. 1 písm. a) - písm. e) Tr. zák. Fyzickým a psychickým utrpením sa rozumie taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu som zistila, že sa nejedná o zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov neboli produkované také dôkazy, ktoré by preukazovali fyzické alebo psychické utrpenie u poškodenej a v rozsahu ako má na mysli Trestný zákon. Je preukázané, že medzi obvineným a svedkom poškodenou dochádzalo ku konfliktom a tieto sa stali prechodne súčasťou ich spoločného života.

Z výpovede poškodenej, ako aj vypočutých svedkov nevyplývalo, že v ich vzájomnom vzťahu dochádzalo k vyššiemu stupňu hrubosti a bezcitnosti s určitou trvalosťou formami v zmysle Trestného zákona, ako je horeuvedené a že by ich poškodená mohla vnímať ako ťažké príkorie, nebezpečné vyhrážanie a podobne. Potrebné je poukázať na to, že doposiaľ poškodená oznamovala uvedené udalosti najmä starej matke, ktorá aj podala trestné oznámenie, len na základe telefonátu s vnučkou. Nikdy nebola svedkom ich konfliktov. Nevedela uviesť, ani ako obvinený bil XXXXX. Uviedla, len vždy keď jej vnučka telefonovala, plakala. Podľa nej dôvodom nedorozumení a hádok medzi nimi bolo, že jej obvinený nepomáhal v starostlivosti o tri deti a ani v domácnosti a mladá rodina mala nedostatok aj finančných prostriedkov. Konfliktné situácie nastali sporadicky, javí sa, že pri riešení životných situácií, pri starostlivosti o tri deti, zabezpečovaní finančných prostriedkov na život a chod domácnosti, niekedy aj podozrievaním ženy v domácnosti a aj

v súvislosti s telefonátmi starej matke a matke poškodenou, čomu nasvedčujú aj opakovane poškodené a zničené mobilné telefóny obvineným. Tak tomu bolo aj pri poslednom incidente. Toto bolo spúšťačom nedorozumení, hádok a následných vzájomných útokov, kde ako z výpovedí vyplýva, bola častejšie dotknutou práve poškodená. Nikdy nevyhľadala lekársku pomoc.

Podľa psychológa sú u Veroniky XXXXX pamäťové schopnosti vo vyššom stupni priemeru. Obsah myslenia bez vážnych kvalitatívnych príznakov. Osobnosť simplexnejšie štruktúrovaná, temperamentovo melancholicky ladená. Kvalita vnímania vyšetrovanej je znížená, parciálne nereálne očakávania vo vzťahu k ostatným ľuďom. Na vyšetrení opísala, že mali vzájomné potýčky, kde ho aj ona provokovala. Obviňuje rodinu, že sa starala kde nemala. XXXXX jej chýba, obviňuje sa za to, čo mu spravila, chce aby bol už doma. Taktiež znalec uvádza, že psychologické vyšetrenie nepreukázalo znaky psychotraumatizácie, ani v prežívaní ani v správaní svedkyne. Vyšetrením nebola zistená príčinná súvislosť psychickej traumatizácie s konaním jej partnera XXXXX. Vzťah Veroniky XXXXX a XXXXX sa dá charakterizovať ako situačné párové násilie, s krátkou históriou násillia so vzorcom nová šanca, keď partnerka nechce odísť od partnera, len to trestné podanie malo mať skôr výchovný charakter, aby nedochádzalo ku vzájomným konfliktom. Vzájomné konflikty u svedkyne nevyvolali následnú psychotraumatizáciu.

Taktiež bolo skúmané, či konaním obvineného nebola naplnená skutková podstata trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona sa trestného činu vydierania dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel.

Podľa § 189 ods. 2. písm. b) sa tohto skutku dopustí na chránenej osobe.

Podľa ustanovenia podľa § 139 ods. 1. písm. c) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4) Tr. zák. blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Objektom trestného činu je slobodné rozhodovanie človeka. Objektívna stránka spočíva v tom, že páchatel' neoprávnene núti iného, aby niečo konal, opomenul, alebo trpel a to násilím, alebo hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy. Čin je dokonaný, napr. hrozbou. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov nebola preukázaná snaha obvineného vyvolať tlak na vôľu poškodenej. Také jeho konanie (vyhrážka zabitím, ak to oznámi polícii) vyplynulo a bolo výsledkom hádok, ústnych nezhôd, pričom také vyjadrenie je pri hádkach vypovedané, a ešte aj spôsobom napíňajúcich z formálneho hľadiska znaky trestného činu vydierania, avšak v skutočnosti v danom prípade, slová neboli tlakom na vôľu poškodenej, čo vyplýva z dokazovania a to výpovede poškodenej (uviedla, že sama do neho rýpala, majú tri malé deti, psychicky a fyzicky, finančne náročné, v zúfalstve nevedel, ako jej má dať najavo, že to nezvláda, nechcel, aby ho ešte viac potopila, celá finančná starostlivosť o rodinu bola na jeho hlave, nechcel, aby to riešila za nich polícia, v tom období sa hádali a išlo o vyostrenú situáciu, skratové konanie). Aj keď je preukázané, že takýto výrok obvinený vyslovil, ale ako poškodená uviedla, len v záujme, aby si problém riešili samostatne a nie za pomoci polície. Neboli teda produkované také dôkazy, ktoré by preukazovali naplnenie skutkovej podstaty zločinu vydierania.

Taktiež bolo skúmané, či takým konaním obvineného nebola naplnená

skutková podstata iného trestného činu a to prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa dopustí kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, ak spácha čin uvedený v odseku na chránenej osobe – blízkej osobe.

Na vyvodenie trestno-právnej zodpovednosti páchatel'a aj pre prečin nebezpečného vyhrážania, je však potrebné, aby konanie páchatel'a kumulatívne naplnilo všetky znaky prečinu, t. j. formálne znaky, ako aj materiálny znak (závažnosť).

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorý bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

V zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. som vyhodnotila aj z tohto hľadiska vyššie uvedené dôkazy jednotlivo i v ich súhrne aj s poukazom na § 10 ods. 2 Tr. zák. Dospela som k záveru, že vzhľadom na všetky okolnosti a spôsob spáchania činu, následky, intenzitu a priebeh, ale aj spôsob správania sa poškodenej, ktorá mala spoluúčasť na sporoch (hádky , nádavky, podozrievanie), ku ktorým medzi nimi dochádzalo, je nepochybné, že vznikali medzi obvineným a poškodenou nezhody, ktoré pretrvávali istú dobu a vplyvom rôznych životných situácií (z dôvodov nedostatku finančných prostriedkov, hádok z dôvodu neprítomnosti obvineného , ktorý sa snažil zabezpečiť finančné prostriedky a jeho úniky z nekonfortného (pre neho) domáceho prostredia, tým zodpovednosť a starostlivosť o deti zostali len na poškodenej, fyzické napádanie) sa niekedy vystupňovali. Obvinený nezhody nepopiera a nepopiera ani, že správanie nebolo vždy v súlade s riadnym občianskym spolunažívaním. Ak sa aj tak správal, tak z dôvodu , že bol poškodenou vyprovokovaný, ktorá bola podporovaná starou matkou a matkou, opakovanými telefonátmi a zasahovaním do ich vzájomného spolužitia , výčitkami, hoci sa snažil domácnosť zabezpečiť, ako aj upodozrievaním. Má však za to, že sa nikdy tak hrubo k poškodenej nesprával, aby to u nej vyvolalo strach a obavu v rozsahu, ako vyplýva z trestného zákona. Nikdy poškodená nebola na ošetrovaní. Trestné oznámenie podala stará mama a keď ho poškodená podporila, len z dôvodu, aby sa obvinený poučil. Takéto obojstranné správanie odzrkadľovalo postupne rozvrátené a konfliktné ich vzájomné spolužitie.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že konanie obvineného by mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb., v znení neskorších predpisov.

Správanie obvineného bolo v rozpore so zásadami riadneho občianskeho spolunažívania, ale vzhľadom na spôsob jeho vykonania, jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná a preto som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia

Vzhľadom na uvedené by mohol Okresný úrad v Martine, odbor všeobecnej vnútornej správy vec prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Z. č. 372/1990 o priestupkoch, v znení neskorších predpisov.

t

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný

účinnok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Beáta Amchová
prokurátorka